हिंस्र (r. हिंस् s. र) Adj. internecivus, perniciosus, atrox, saevus. Subst. m. bestia rapax, perniciosa. RAGH. 2.62.

1. हिक्का 1. P. A. (म्राज्यतो शब्दे K. क्राजे r.) singultire.

2. हिकक् 10. л. (हिंसायाम् к. हिंसे v.) i. q. हिंस्

हिंद्रिम्ब vel हिंद्रिम्ब m. nom. pr. Kåks asi.

हिंदिम्बा vel हिंदिम्बा f. nomen Hidimbi uxoris.

स्थि 1. 4. (म्रतादरे रू. म्रतादरे गती रू.; scribitur हिड्र) vilipendere, ire. G. हेड्.

हित v. धा et हि.

हिवा ७ हा

हिदिम्बा हिदिम्बा ए हिडिम्बा हिडिम्बा

हिम (ut videtur, a r. हि, quod hac in formatione fluere significare videtur, suff. म, v. ह्न) Subst. m. nix, v. हिम्चत्र, हिमालयः Adj. frigidus, v. हिमांग्र. (Cf. slav. 3HMA ζima hiems, lith. z'iếma id., gr. χιών, χεῖμα; lat. hiems, hibernus; hib. geimhre, geimhrith, geimhreadh «winter», v. Pictet p. 66. et हिमस्त apud Wils. ed. 2.; gamh «winter, cold».)

ਵਿਸਕਰ m. (nive praeditus, a praec. suff. ਕਰ੍) nomen montis, Himavans.

हिमांग्र m. (frigidos radios habens, влн. е हिम et म्रंग्र) luna. Am.

हिमानी f. (a हिम s. म्रान in fem.) nix. NALOD. 2.5.

हिमालय m. (nivis sedes, e हिम et म्रालय domus, sedes) Himālayus, cognomen Himavantis montis.

हिर्गमय (forma anomal. a हिर्गय aurum s. मय) aureus. In. 2.24.

हिर्ण्य n. 1) aurum. N. 9. 12. 2) divitiae, opes.

हिरायकि शिपु m. (e praec. et किशिपु 1) cibus. 2) vestimentum, in Du. cibus et vestimentum) nom. pr. Asuri. Su.1.2.

हिर्पयपुर n. (e हिर्पय et पुर) nomen urbis Asurorum. A.10.

हिल् 6. म. (हावकरण र. हावकृती म.) nugari, ineptire, ludicra agere, de feminis amore captis. Wils. «to ex-

press amorous inclination, to dally, to wanton, to sport amorously» (v. हात्र).

हीन ए हा

c. 37 praef. 利角 i. q. simpl. RAGH. 1.53.

1. दु.ड्र 1. A. (जती) ire. Cf. हूड्.

2. हुन्डू 6. म. (सङ्घाते ४. मग्ने सङ्घे म.) colligere, coacervare, submergi. V. sq.

<u>दुराइ</u> 1. ₽. (सङ्घाते ४. सङ्घे ७.) colligere, coacervare. V. 2.

हुई 1. P. (काहित्ये proprie छूर्कू, unde छूर्कामि, तुरूर्क् cet., v. मुर्क्क्) inflexum esse.

दुत्त् 1. ₽. (हती ४. हती कृदि ४.) ferire, occidere, tegere.

इतमृत्र m. (qui sacrificatum edit e इत et मृत्) ignis, et deus ignis. Un. 6.13. V. sq.

ञ्जतवह m. (e ज्ञत et वह ferens, auferens) id. RITU-S. 1.27.

রুনায় m. (e কুন et মৃত্যু edens) id. N.4.9.

জনায়ন ^{m.} (e জন et সূথান edens) id. N.5.38.

ন্তুক্ত m. nom. pr. Gandharvi. In. 2.14.

ञ्चार m. (ex Interj. ञ्चा et कार confectio) actio mysticam syllabam ञ्चा exclamandi. R. Schl. I. 75. 17. Dev. 6.9. Up. 22.